

Sygn. akt I A Cz 1651/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku uprawnionej: **E. G.**

przy udziale obowiązanego: **A. M.**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia obowiązanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 24 czerwca 2013 r. sygn. akt I Co 76/13

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Opolu udzielił zabezpieczenia roszczenia uprawnionej o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej notarialnej umowy sprzedaży z dnia 21.09.2012 r., na mocy której B. C. i J. C. oraz sam B. C. sprzedali obowiązanemu A. M. nieruchomości należące do nich na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej oraz nieruchomość stanowiącą majątek odrębny B. C., szczegółowo opisane w pkt I sentencji poprzez ustanowienie zakazu ich zbywania, niszczenia, przerabiania i obciążania. Ponadto w pkt II Sąd ten wyznaczył uprawnionej termin dwóch tygodni na wniesienie powództwa.

W ocenie Sądu I instancji uprawniona uprawdopodobniła w sposób dostateczny przedmiotowe roszczenie poprzez uprawdopodobnienie przedstawionymi dowodami zarówno jego podstawy faktycznej, jak i podstawy prawnej określonej w przepisie art.527 k.c. Ponadto zaś uprawdopodobniła istnienie po jej stronie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia poprzez wykazanie, iż brak zabezpieczenia w sytuacji toczących się postępowań egzekucyjnych, treści przepisów art.531 § 2 k.c. i art.532 k.c. oraz możliwości dokonania zbycia, zniszczenia, przerobienia lub obciążenia owych nieruchomości, może poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. W ocenie tego Sądu zostały również spełnione przesłanki z art.755 § 1 oraz z art.730¹ § 3 k.p.c. w stosunku do zastosowanego sposobu i zakresu udzielonego zabezpieczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie obowiązany zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i oddalenie przedmiotowego wniosku oraz zasądzenie kosztów wg norm przewidzianych ustawowo. Skarżący zarzucił naruszenie przepisu art.527 § 4 k.p.c. oraz dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w sposób opisany w zażaleniu.

W odpowiedzi na zażalenie uprawniona wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na jej rzecz od obowiązanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego trafnie uznał Sąd I instancji, iż uprawniona stosownie do dyspozycji przepisu art.730¹ § 1 k.p.c., sprostowała obowiązkowi wykazania łącznego zaistnienia dwóch przesłanek uprawniających do uzyskania zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia spornego roszczenia oraz uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Podkreślić przy tym trzeba, iż skarżący w zażaleniu w żaden sposób nie kwestionował stanowiska Sądu Okręgowego o uprawdopodobnieniu przez uprawnioną jej interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Niewątpliwie zaś całą swoją uwagę skupił na kwestionowaniu oceny tego Sądu w zakresie dotyczącym uznania za uprawdopodobnione spornego roszczenia, podlegającego zabezpieczeniu. Wskazać przy tym trzeba, iż jak się wydaje stawiając zarzut naruszenia w tym zakresie przepisu art.527 § 4 k.p.c. skarżący miał na myśli przepis art.527 § 4 k.c. statuujący domniemanie prawne.

W realiach analizowanej sprawy Sąd Apelacyjny podzielił w pełni i przyjął za własne, bez konieczności powtarzania, stanowisko Sądu Okręgowego, iż uprawniona w sposób wystarczający do udzielenia zabezpieczenia uprawdopodobniła owo roszczenie tak na płaszczyźnie okoliczności faktycznych, na których zostało ono oparte, jak i w płaszczyźnie jego podstawy prawnej niewątpliwie wynikającej z przepisu art.527 i nast. k.c. W konsekwencji czyniło to zarzuty zawarte w zażaleniu całkowicie bezzasadnymi. Podkreślić przy tym trzeba, iż wbrew błędnemu przekonaniu skarżącego Sąd I instancji w żadnej mierze nie odwoływał się i tym samym nie stosował domniemania wynikającego z treści § 4 art.527 k.c. Mało tego samo tylko istnienie lub obalenie owego domniemania w kontekście całej treści art.527 k.c. oraz pozostałych przepisów, obowiązujących w tym zakresie nie ma decydującego znaczenia dla ostatecznej oceny zasadności skargi pauliańskiej.

W ocenie Sądu Odwoławczego, myli się również skarżący zarzucając dokonanie przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych wskazanych w zażaleniu. W istocie bowiem takowych ustaleń Sąd ten nie czynił. Natomiast jak trafnie podkreślił w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia, dokonywał jedynie oceny okoliczności faktycznych przytoczonych we wniosku i dokumentów na ich potwierdzenie w kontekście uzasadniającym przyjęcie na ich podstawie spornego roszczenia za uprawdopodobnione a nie udowodnione. Niewątpliwie okoliczności te będą dopiero przedmiotem ustaleń opartych na wynikach postępowania dowodowego i merytorycznej oceny dokonywanej w toku procesu.

W konsekwencji całokształtu powyższych rozważań Sąd Apelacyjny uznając zażalenie za pozbawione uzasadnionych podstaw, oddalił je po myśli przepisu art.385 k.p.c. i orzekł, jak w sentencji. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego wyda Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym sprawę, stosownie do treści art. 108 § 1 k.p.c.